

overhovedet er Spørgsmaal om at lade Communernes Ret til Selvstyrelse af deres egne Anliggender stee noget mere Fyldest. Rigeledes hører det efter Udvalgets Mening ret egentlig med til Begrebet om Communernes Selvstændighed og Selvstyrelse, at de selv faae Myndighed til at vælge deres Embedsmænd og Betjente. Man kan i denne Henseende ikke berolige sig ved Udkastets § 8, der henviser til, at der i den Vedtægt, der skal udarbejdes for hver Kjøbstad, men hvis Gyldighed iøvrigt er betinget af Indenrigsministeriets Stadsfæstelse, bliver at optage Bestemmelse om vedkommende Embeds- og Bestillingsmænds Ansættelse, Afstedigelse og Pensionering; Hovedreglen, nemlig Communens Ret, bør udtales i selve Loven, om det end er i sin Orden, at de nærmere Regler med Hensyn til Rettens Udvøelsesmaade henvises til Vedtægten.

Som antydet ligger And. 24de October 1837 § 19 til Grund for to af de Paragrapher (§§ 9 og 10), som Udvalget foreslaaer indstufte foran Udkastets § 4. Man har imidlertid i Udvalget underkastet det en nærmere Overveielse, om der ikke igjennem de ifølge den nævnte § 19 i And. af 1837 bestaaende forskellige Commissioner, hvis Tal i enkelte større Byer end hyderligere er forøget, i Virkeligheden undbrages Communalbestyrelsen Noget af den samme retmæssigen tilkommende Indflydelse paa de Anliggender, som saaledes ere undergivne særlige Commissioner. Spørgsmaalet i denne Henseende er egentlig dobbelt: først, om ikke i alt Fald nogle af hine Anliggender rettest bør betragtes som communale, dernæst, om det communale Element i alt Fald ikke bør have en større Indflydelse ved Behandlingen af de Sager, som maae erkjendes ikke at være ubelukkende af communal Natur. Hvad det Første angaaer, bør, efter Udvalgets For- mening, den almindelige Regel udtales, at hvor der i nogen Kjøbstad maatte være særlige Commissioner, som have hadt reent communale Anliggender under sig — hvilket skal være Tilfældet i alt Fald i en enkelt Kjøbstad —, der ophæves saadanne Commissioner, og deres Forretninger henlægges umiddelbart under Borgrepræsentationen. Denne er naturligviis ikke

derfor ubeluffet fra at overdrage det til nogle af sine Medlemmer særligt at tage sig af deslige Anliggender, men dette, hvorom der jo kan optages nærmere Bestemmelser i Kjøbstadens Vedtægt, bør være overladt til Communalbestyrelsen selv som en frivillig Sag. Udenfor de Anliggender, som omtales i And. 1837 § 19, er der iøvrigt neppe noget, med Hensyn til hvilket der kunde være Tvivl om dets Betskaffenhed som communal eller ikke-communal; hvad de i den nævnte § 19 omhandlede Commissioner angaaer, erkjender Udvalget imidlertid, at de Sager, hvormed de have at gjøre, virkelig ere af en blandet Charakter, at der i dem er et ikke-communal Element tilstede, som med Føie kan gjøre Krav paa Andeel i Bestyrelsen eller Tilshyret, — ene med Undtagelse af Havnevæsenet, forsaavidt Havnen ikke særligt tilhører Staten. I det Udvalget har troet at burde foreslaae nye, væsentlig forandrede, Bestemmelser med Hensyn til Bestyrelsen af Havnevæsenet (Udvalgets § 10), har man iøvrigt væsentligt affattet sin § 9 i Overensstemmelse med Anordningen af 1837 § 19, med Tilføielse af den ovenfor omtalte Bestemmelse om Ophævelse af særlige Commissioner i reent communale Anliggender. Kun i Henseende til Kirkeinspectionerne har man fundet Anledning til at foreslaae, at for Fremtiden ikkun eet Medlem af Magistraten skal have Sæde i dem, hvorved selvfølgelig opnaaes, at det communale Element i Inspectionen faaer relativt større Betydning; ellers har Udvalget meent, at man, i alt Fald fortiden, ikke burde gjøre nogen videre gaaende Fordring med Hensyn til Repræsentationen af det communale Element i hine, i Anordningen af 1837 § 19 omtalte, Commissioner.

Hvad Havnevæsenet angaaer, synes det ikke at kunne bestrides, at Byen har den nærmeste og største Interesse i, at dens Havn holdes i en forsvarlig og god Tilstand, og det er jo lige saa vist, at udenfor de Tilfælde, hvor Staten unbtagesviis ved sine Midler indretter eller istandsætter en Havn, er det ogsaa Byen, der maa udrede Udgifterne til Havnens Vedligeholdelse og Forbedring. Ganske sikkert har det ogsaa sin store Betydning og Interesse for det Almindelige, for Staten, at der er Havne